

Протокол

№

гр. София, 08.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9406** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ П. А. П. – редовно призован, явява се лично и с АДВ. К., с пълномощно по делото и от днес.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА СДВР – редовно призован, не се явява, не се представлява.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. К.: Поддържам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерство на Вътрешните Работи (ЗМВР), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. А. П., чрез адвокат К. К. срещу Заповед № 513з-8275/25.08.2023 г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните Работи (СДВР), с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Забрана за

повишаване в длъжност“ за срок от една година.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. К.: Запозната съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 23.10.2023 г., с която се представят доказателства относно компетентността на лицето, издало оспорения акт и заверени копия от Заповед № 513з-7989/18.08.2023 г., както и копие от специфичната длъжностна характеристика на П. А. П..

Същите са относими към предмета на спора, поради което СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с молба на 23.10.2023 г. от ответника писмени документи като доказателства по делото.

АДВ. К.: Моля да допуснете Е. А. С. до разпит – това е полицейски служител, с който жалбоподателят е бил в един екип на въпросната дата. Обстоятелствата, за които ще моля да бъде разпитан са относно поставянето на белезници на задържаното лице, защото в самата заповед се коментира и това – бил ли е с белезници, кога са му сложени, не е ли бил, като искам да подчертая, че задържаното лице е било най-изследваният в МВР Болница, за доизясняване на фактичката обстановка, освен посоченото в жалбата ни като процесуални нарушения.

СЪДЪТ намира, че за обстоятелствата, за които се иска разпит на свидетел са налице достатъчно писмени документи по делото. От друга страна, следвайки принципа на търсене на обективната истина, съдът намира, че следва да даде възможност на жалбоподателя да даде обяснения.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/: Желая да дам обяснения.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ жалбоподателя, че на същия ще му бъдат зададени въпроси, на които той следва да отговори вярно и да не укрива истината. В случай на укриване на истината, това няма да доведе до привличането му към наказателна отговорност, защото същият не се разпитва като свидетел, но може да повлияе върху крайния съдебен акт.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: На 02.02.2023 г. бях ангажиран да конвоираме лице до МВР Болница от ареста на 02 РУ поради твърдението на лицето, че е в тежко здравословно състояние. Аз работя във 02 РУ – работя на длъжност старши полицай. Дежурният офицер на смяна около 17:00 часа с писмена заповед за конвоиране бяхме изпратени да конвоираме лицето до МВР Болница за преглед, а лицето се намираше в ареста на

02 РУ. Лицето беше задържано същия ден около обяд за хулиганска проява на „Централна автогара“. Доколкото знам е уринирал на обществено място. Аз бях в екип с командира на отделението Е. С.. Изведохме лицето от ареста на 02 РУ, сложихме му белезници отзад за наша сигурност и с патрулен автомобил транспортирахме лицето до МВР Болница. Превиваше се в областта на корема от силни болки. Същият беше писал жалба, че при задържането му е употребена физическа сила. При влизане в МВР Болница, като го въведохме с помощни средства „белезници“, изчакахме дежурен екип от доктори да го прегледат. При неговите оплаквания докторите ни казаха, че трябва да му се направят редица изследвания – скенер, рентген, тъй като се оплакваше и от удари в главата трябваше да му се направи и скенер на главата. Тогава лекарят ни помоли да му свалим белезниците, защото няма как тези изследвания да бъдат извършени с белезници. Свалихме му белезниците и го поставихме на инвалидна количка и го бутяхме във вътрешността на сградата на болницата, при което се извършиха редица прегледи – скенер, рентген. Ние и колегата не бяхме допуснати в помещенията, в които се извършваха изследванията скенер и рентген. Доколкото си спомням на лицето му беше взета кръв. При един от прегледите докторът ни съобщи, че най-вероятно лицето има спукано или счупено ребро и може да се наложи да остане на лечение в болницата, при което ни помолиха да изчакаме в стая на първия етаж на болницата, за да се реши дали лицето ще остане на лечение в болницата. Помолиха да не му слагаме помощни средства „белезници“ или ако трябва да му се сложат много внимателно, защото той ги беше заплашил, че ще пусне жалба срещу тях. При поставяне на белезниците едната му ръка се изхлузи и тогава имахме физическо спречкване с него. Успя да ми нанесе удар с единия крак в слабините, за което имам медицинско удостоверение и успя през отворения прозорец за проветряване на болницата да изскочи навън – това беше на първия етаж. Тогава се обадохме за помощ на други колеги от СДВР. Лицето беше задържано на трамвайна спирка след около 30-40 минути, след което лицето беше върнато директно в ареста.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: В МВР Болница няма оторизирана стая за задържани лица – тя е болнична стая за пострадали и хора настанени за лечение. В тази стая трябваше да се реши, дали ще остане за лечение в болницата, или не. В стаята бяхме само аз, колегата и задържаното лице, след което при случката колегата отиде да уведоми лекарите, че задържаното лице е напуснало болницата. Има камери за видеонаблюдение пред стаята и в болницата. Дисциплинарнонаказващият орган по мое желание изиска записи, но от болницата казаха, че не са успели да свалят записа.

АДВ. К.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Моля да отмените обжалваната заповед на директора на СДВР на МВР като незаконосъобразна. Считаю, че вмененото изпълнение на служебни задължения, обективира конкретизация – конкретни задължения по какъв начин са вменени и чието изпълнение би ангажирало дисциплинарната отговорност. Считаю, че е

налице противоречие между правна квалификация и изложено в мотивите на заповедта. Едно е неизпълнение на служебни задължения и съвсем друго понятие по ЗМВР е неизпълнение на подзаконов нормативен акт. Моля да ми присъдите разноси, за което представям списък. Моля за срок за писмени бележки.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. К. в 7-дневен срок от днес да представи допълнителни съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,18 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: